

ПРЕПОРЪКИ

ПРЕПОРЪКА НА КОМИСИЯТА

от 12 март 2014 година

за нов подход към фалита и несъстоятелността на предприятията

(текст от значение за ЕИП)

(2014/135/ЕС)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 292 от него,

като има предвид, че:

- (1) Целта на настоящата препоръка е да гарантира, че независимо от местонахождението си в Съюза жизнеспособните предприятия, които изпитват финансови затруднения, имат достъп до национална правна уредба относно несъстоятелността, която им дава възможност да се реструктурират на ранен етап, за да се предотврати изпадането им в несъстоятелност и по този начин да се извлече максимална обща полза за кредиторите, служителите, собствениците и икономиката като цяло. Препоръката има за цел също така да се даде втори шанс на почтените предприемачи, изпаднали във фалит, в целия ЕС.
- (2) Националните разпоредби относно несъстоятелността се различават значително по отношение на набора от процедури, които са на разположение на длъжниците, изправени пред финансови затруднения, и чрез които може да се извърши реструктуриране на предприятията им. Някои държави членки разполагат с ограничен набор от процедури, което означава, че предприятията могат да се реструктурират само на един относително късен етап, в контекста на официално производство по несъстоятелност. В други държави членки реструктурирането е възможно на по-ранен етап, но наличните процедури не са толкова ефективни, колкото биха могли да бъдат, или са свързани с различни по обем формалности, особено във връзка с използването на извънсъдебни производства.
- (3) Наред с това съществуват разлики между националните разпоредби, даващи втори шанс на предприемачите, по специално чрез опрощаване на задълженията, натрупани при упражняване на дейността им, по отношение на срока и условията за опрощаване.
- (4) Несъответствията между националните рамки за реструктуриране и между националните разпоредби, даващи на почтените предприемачи втори шанс, водят до по-високи разходи и несигурност при оценяването на рисковете, свързани с инвестирането в друга държава членка, фрагментират условията за отпускане на кредити и водят до

различни проценти на събрани вземания на кредиторите. Тези несъответствия правят по-трудно разработването и приемането на съгласувани планове за реструктуриране на трансграничните групи от дружества. В по-общ план несъответствията могат да демотивират дружествата, които искат да се установят в различни държави членки.

- (5) Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета ⁽¹⁾ урежда само въпросите относно компетентността, признаването и изпълнението, приложимото право и сътрудничеството при трансграничните производства по несъстоятелност. Предложението на Комисията за изменение на посочения регламент ⁽²⁾ следва да включи в приложното поле на регламента превантивни процедури, които насърчават спасяването на икономически жизнеспособни длъжници и дават втори шанс на предприемачите. Предложеното изменение обаче няма за предмет преодоляването на несъответствията между тези процедури в националните законодателства.
- (6) На 15 ноември 2011 г. Европейският парламент прие резолюция ⁽³⁾ относно производствата по несъстоятелност. Тя включва препоръки за хармонизиране на определени аспекти на националното право в областта на несъстоятелността, включително на условията за изготвянето на планове за реструктуриране, както и за тяхното действие и съдържание.
- (7) В съобщението си относно Акт за единния пазар II ⁽⁴⁾ от 3 октомври 2012 г. Комисията посочи като ключово действие ангажмента да предприеме модернизирание на разпоредбите на Съюза относно несъстоятелността, за да улесни оцеляването на предприятията и да предостави втори шанс на предприемачите. За тази цел тя обяви, че ще анализира по какъв начин може да се подобри допълнително ефективността на националните законодателства в областта на несъстоятелността, така че да се създадат условия на равнопоставеност за предприятията, предприемачите и частните лица в рамките на вътрешния пазар.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета от 29 май 2000 г. относно производството по несъстоятелност (ОВ L 160, 30.6.2000 г., стр. 1).

⁽²⁾ COM(2012) 744 final.

⁽³⁾ Резолюция на Европейския парламент от 15 ноември 2011 г., съдържаща препоръки към Комисията относно производства по несъстоятелност в рамките на европейското дружествено право, P7_TA (2011) 0484.

⁽⁴⁾ COM(2012) 573 final.

- (8) В съобщението на Комисията, озаглавено „Нов европейски подход към фалита и несъстоятелността на предприятия-та“⁽¹⁾ от 12 декември 2012 г. се подчертават определени области, в които разликите между националните закони относно несъстоятелността могат да възпрепятстват създаването на ефикасен вътрешен пазар. В него се отбелязва, че създаването на равнопоставени условия в тези области ще доведе до повишаване на доверието в системите на другите държави членки от страна на дружествата, предприемачите и физическите лица, до подобряване на достъпа до кредитиране и до насърчаване на инвестициите.
- (9) На 9 януари 2013 г. Комисията прие План за действие, озаглавен „Предприемачество 2020 г.“⁽²⁾, с който държавите членки се приканват, наред с другото, когато това е възможно, в срок до 2013 г. да намалят времето за опрощаване и за уреждане на задълженията на почтени предприемачи след обявяване в несъстоятелност до максимум три години и да предложат услуги в помощ на предприятията за ранно реструктуриране, съвети за предотвратяване на фалити и подкрепа на МСП за реструктуриране и нов старт.
- (10) Понастоящем няколко държави членки извършват преглед на своите национални законодателства в областта на несъстоятелността с оглед подобряване на рамката за корпоративно оздравяване и за предоставяне на втори шанс на предприемачите. Ето защо е уместно да се насърчава съгласуваност в тези и във всякакви такива национални инициативи в бъдеще, за да се укрепи функционирането на вътрешния пазар.
- (11) Необходимо е да се насърчава по-голяма съгласуваност между националните рамки относно несъстоятелността с цел намаляване на различията и неефективността, които възпрепятстват ранното реструктуриране на жизнеспособни предприятия във финансови затруднения и възможността за предоставяне на втори шанс на почтените предприемачи, и с цел постигане по този начин на намаляване на разходите по реструктурирането както за длъжниците, така и за кредиторите. По-голямата съгласуваност и повишената ефикасност на тези национални правила относно несъстоятелността биха увеличили максимално възвръщаемостта за всички видове кредитори и инвеститори и биха насърчили трансграничните инвестиции. По-голямата съгласуваност също би улеснила реструктурирането на групи от дружества, независимо от това къде в Съюза се намират членовете на групата.
- (12) Освен това премахването на бариерите пред ефективното реструктуриране на жизнеспособните предприятия, изпитващи финансови затруднения, допринася за запазване на работни места и носи ползи за икономиката като цяло. По-лесното предоставяне на втори шанс за предприемачите би довело и до по-високо равнище на самостоятелна заетост в държавите членки. Нещо повече, ефикасните правни рамки относно несъстоятелността биха предоставили по-добра оценка на рисковете, свързани с решения за отпускане и вземане на заеми, и биха улеснили адаптирането на свръхзадължнели предприятия, като сведат до минимум икономическите и социалните разходи, свързани с процеса на намаляване на задължността им.
- (13) Малките и средните предприятия биха имали полза от един по-съгласуван подход на равнището на Съюза, тъй като не разполагат с необходимите ресурси, за да се справят с големи разходи за реструктуриране и за да се възползват от по-ефикасните процедури за реструктуриране в някои държави членки.
- (14) Данъчните органи също имат интерес от една ефикасна правна рамка за реструктуриране на жизнеспособни предприятия. При изпълнението на настоящата препоръка държавите членки следва да имат възможността да предприемат подходящи мерки за осигуряване на събирането на данъчните приходи в съответствие с общите принципи на данъчна справедливост и да предприемат ефикасни мерки в случаи на измама, отклонение от данъчно облагане или злоупотреба.
- (15) Целесъобразно е от приложното поле на настоящата препоръка да се изключат застрахователните предприятия, кредитните институции, инвестиционните посредници и предприятията за колективно инвестиране, централните контрагенти, централните депозитари на ценни книжа и други финансови институции, предмет на специални правни рамки за възстановяване и оздравяване, които предоставят на националните надзорни органи широки правомощия за намеса. Въпреки че свръхзадължността и несъстоятелността на потребителите също не са включени в приложното поле на настоящата препоръка, държавите членки се приканват да проучат възможността за прилагане на тези препоръки и за потребителите, тъй като някои от принципите, следвани в настоящата препоръка, могат също да са относими към тях.
- (16) Дадена правна рамка за реструктуриране следва да даде възможност на длъжниците да преодолеят финансовите си затруднения на ранен етап, в който може да се предотврати тяхната несъстоятелност и да се осигури продължаване на дейността на техните предприятия. С цел обаче да се избегнат всякакви рискове от злоупотреба с процедурата, трябва да има вероятност финансовите затруднения на длъжника да доведат до неговата несъстоятелност и планът за реструктуриране да може да предотврати несъстоятелността на длъжника и да осигури жизнеспособността на неговото предприятие.
- (17) С цел насърчаване на ефикасност и намаляване на забавянията и разходите превантивните рамки следва да включват гъвкави процедури, ограничаващи съдебните формалности до необходимото и съразмерното с оглед на защитата на интересите на кредиторите и другите заинтересовани страни, които е вероятно да бъдат засегнати. Например за да бъдат избегнати излишни разходи и за да бъде отразен ранният характер на процедурата, на длъжниците следва по принцип да бъде оставен контролът върху техните активи и назначаването на медиатор или надзорен орган не следва да бъде задължително, а следва да се извършва според случая.

⁽¹⁾ COM(2012) 742 final.

⁽²⁾ COM(2012) 795 final.

- (18) Даден длъжник следва да има възможност да поиска от съда спиране на производствата по индивидуални иски за принудително изпълнение и на производството по несъстоятелност, чието откриване е било поискано от кредиторите, когато такива производства могат да окажат отрицателно въздействие и да възпрепятстват перспективите за реструктуриране. При все това, за да се осигури справедлив баланс между правата на длъжника и кредиторите и предвид опита от последните реформи в държавите членки, спирането следва първоначално да бъде разрешено за срок от не повече от четири месеца.
- (19) Утвърждаването от съда на плана за реструктуриране е необходимо, за да се гарантира, че намаляването на правата на кредиторите е пропорционално на ползите от реструктурирането и че кредиторите имат достъп до ефективно правно средство за защита в пълно съответствие със свободата на стопанска инициатива и правото на собственост, залегнали в Хартата на основните права на Европейския съюз. Поради тази причина съдът следва да отхвърли плана, ако е вероятно опитът за реструктуриране да намали правата на кредиторите, които не са съгласни с плана, в размер, надвишаваща онова, което разумно би се очаквало те да получат при отсъствието на реструктуриране на предприятието на кредитора.
- (20) Последствията от обявяването в несъстоятелност, и по-специално социалното стигматизиране, правните последици и продължаващата невъзможност за изплащане на задълженията демотивират значително предприемачите, които се опитват да започнат бизнес или да се възползват от втори шанс, дори и да са налице доказателства, че предприемачи, изпаднали в несъстоятелност, имат повече шансове да успеят втория път. Ето защо следва да се предприемат мерки за ограничаване на негативните последици от несъстоятелността върху предприемачите, като се предвидят разпоредби относно пълно опрощаване на задълженията след изтичането на максимален срок,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ПРЕПОРЪКА:

I. ЦЕЛ И ПРЕДМЕТ

1. Целта на настоящата препоръка е да насърчи държавите членки да установят правна рамка, която дава възможност за ефикасно реструктуриране на жизнеспособни предприятия във финансови затруднения и предоставя втори шанс на почтените предприемачи, с което се подкрепят предприемачеството, инвестициите и заетостта и се допринася за ограничаване на пречките пред гладкото функциониране на вътрешния пазар.
2. Чрез ограничаване на тези пречки препоръката има за цел по-специално да:
 - а) намали разходите за оценка на рисковете, свързани с инвестирането в друга държава членка;
 - б) увеличи процента на събиране на вземанията на кредиторите; и
 - в) отстрани трудностите при реструктуриране на трансгранични групи от дружества.

3. Настоящата препоръка определя минимални стандарти относно:

- а) превантивните рамки за реструктуриране; и
- б) опрощаване на задълженията на предприемачи, изпаднали в несъстоятелност.

4. При изпълнението на тази препоръка държавите членки следва да имат възможността да предприемат подходящи и ефикасни мерки за осигуряване на принудителното събиране на данъци, особено в случаи на измама, отклонение от данъчно облагане или злоупотреба.

II. ОПРЕДЕЛЕНИЯ

5. За целите на настоящата препоръка:

- а) „длъжник“ означава всяко физическо или юридическо лице, намиращо се във финансови затруднения, при които има вероятност от несъстоятелност;
- б) „реструктуриране“ означава промяна на състава, условията или структурата на активите и пасивите на длъжниците, или комбинация от всички тези елементи, с цел да се даде възможност за продължаване, изцяло или частично, на дейността на длъжниците;
- в) „спиране на производствата по индивидуални иски за принудително изпълнение“ означава постановено от съд временно отнемане на правото на принудително изпълнение на вземане, предявено от кредитор срещу длъжник;
- г) „съдилища“ включва всеки друг орган с компетентност по въпроси, свързани с превантивни процедури, на който държавите членки са възложили ролята на съд и чиито решения подлежат на обжалване пред съдебен орган или на преразглеждане от такъв орган.

III. ПРЕВАНТИВНА РАМКА ЗА РЕСТРУКТУРИРАНЕ

A. Наличност на превантивна рамка за реструктуриране

6. Длъжниците следва да имат достъп до рамка, която им дава възможност да реструктурират предприятията си, за да се предотврати несъстоятелност. Тази рамка следва да съдържа следните елементи:
 - а) длъжникът следва да има възможност за реструктуриране на ранен етап веднага щом стане ясно, че има вероятност от несъстоятелност;
 - б) длъжникът следва да запази контрол над ежедневното функциониране на предприятието си;
 - в) длъжникът следва да може да изисква временно спиране на производствата по индивидуални иски за принудително изпълнение;
 - г) план за реструктуриране, приет с мнозинството, предвидено съгласно националното право, следва да е задължителен за всички кредитори, при условие че е утвърден от съд;

д) ново финансиране, което е необходимо за изпълнение на план за реструктуриране, не следва да се обявява за нищоожно, да бъде унищожено или да е непротивопоставимо като акт, увреждащ всички кредитори.

7. Процедурата за реструктуриране не следва да бъде продължителна и скъпа и следва да бъде гъвкава с оглед на възможността за предприемане на повече действия извънсъдебно. Намесата на съда следва да бъде ограничена до необходимото и съразмерното с оглед на защитата на правата на кредиторите и другите заинтересовани страни, засегнати от плана за реструктуриране.

Б. Улесняване на преговорите по планове за реструктуриране

Назначаване на медиатор или надзорен орган

8. Длъжниците следва да имат възможност да започнат процес на реструктуриране, без да е необходимо официално откриване на съдебно производство.
9. Назначаването на медиатор или надзорен орган от съда не следва да бъде задължително, а следва да бъде извършвано за всеки отделен случай, по който съдът прецени, че има нужда от такова назначаване:

- а) когато се назначава медиатор, целта е да се подпомогнат длъжникът и кредиторите при успешното провеждане на преговорите относно плана за реструктуриране;
- б) когато се назначава надзорен орган, целта е да се осъществява наблюдение върху дейността на длъжника и кредиторите и да се предприемат мерки за защита на законните интереси на един или повече кредитори или на друга заинтересована страна.

Спиране на производствата по индивидуални искове за принудително изпълнение и на производството по несъстоятелност

10. Длъжниците следва да имат право да поискат от съд да разреши временно спиране на производствата по индивидуални искове за принудително изпълнение (наричано по-долу „спиране“), предявени от кредиторите, включително обезпечените и привилегированите кредитори, които могат иначе да възпрепятстват перспективите за план за реструктуриране. Спирането не следва да пречи на изпълнението на текущите договори.
11. В държавите членки, които предвиждат определени условия във връзка с разрешаването на спирането, длъжниците следва да имат възможност да получат разрешение за спиране във всички случаи, когато:
- а) кредиторите със значителна част от вземанията, които е вероятно да бъдат засегнати от плана за реструктуриране, подкрепят преговорите за приемане на план за реструктуриране; и
- б) планът за реструктуриране има реални изгледи да бъде изпълнен и да предотврати несъстоятелността на длъжника.
12. В случаите, когато законодателството на държавите членки предвижда задължение на длъжника да подаде молба за

откриване на производство по несъстоятелност, както и откриване на производство по несъстоятелност срещу длъжника по молби на кредиторите, подадени след разрешаване на спирането, следва действието на тези молби да бъде отложено за продължителността на спирането.

13. Продължителността на спирането следва да се определи с оглед на справедлив баланс между интересите на длъжника и кредиторите, и по-специално на обезпечените кредитори. Поради тази причина продължителността на спирането следва да се определи въз основа на сложността на очакваното реструктуриране и не следва да надвишава четири месеца. Държавите членки могат да предвидят, че срокът може да бъде подновен при наличие на данни за напредък на преговорите относно план за реструктуриране. Общата продължителност на спирането не следва да надвишава 12 месеца.

14. Когато вече не е необходимо с оглед на улесняване на приемането на план за реструктуриране, спирането следва да бъде отменено.

В. Планове за реструктуриране

Съдържание на плановете за реструктуриране

15. Държавите членки следва да гарантират, че съдилищата могат да утвърждават бързо планове и по принцип в рамките на писмена процедура. Държавите членки следва да установят ясни и конкретни разпоредби относно съдържанието на плановете за реструктуриране. Плановете за реструктуриране следва поне да съдържат подробно описание на следните елементи:

- а) ясна и пълна идентификация на кредиторите, които ще бъдат засегнати от плана;
- б) последиците от предлаганото реструктуриране на отделните задължения или категории от задължения;
- в) позицията, заета от засегнатите кредитори относно плана за оздравяване;
- г) когато е приложимо, условията за ново финансиране; и
- д) потенциала на плана за предотвратяване на несъстоятелността на длъжника и за осигуряване на жизнеспособността на предприятието.

Приемане на планове за реструктуриране от страна на кредиторите

16. За да се повишат перспективите за реструктуриране и вследствие на това за увеличаване на броя на спасените жизнеспособни предприятия, следва да е възможно приемане на план за реструктуриране от засегнатите кредитори, включително от обезпечените и необезпечените кредитори.
17. Кредиторите с различни интереси следва да бъдат третираны в отделни класове, които отразяват различните им интереси. Като минимум следва да има отделни класове за обезпечени и необезпечени кредитори.

18. Планът за реструктуриране следва да се приема с мнозинство от размера на вземанията на кредиторите във всеки клас съгласно разпоредбите на националното право. Когато съществуват повече от два класа кредитори, държавите членки следва да имат възможност да оставят в сила или да въведат разпоредби, оправомощаващи съдилищата да утвърждават планове за реструктуриране, които са подкрепени от мнозинство от тези класове кредитори, като вземат под внимание по-специално размера на вземанията на съответните класове кредитори.
19. Кредиторите следва да се ползват от равнопоставени условия, независимо къде се намират. Поради тази причина, когато законодателствата на държавите членки изискват формален процес на гласуване, кредиторите следва по принцип да имат правото да гласуват чрез използване на средства за комуникация от разстояние, като например препоръчано писмо или сигурни електронни технологии.
20. За да се подобри ефективността на приемането на планове за реструктуриране, държавите членки следва да гарантират също така, че планове за реструктуриране могат да се приемат от определени кредитори или само от определени видове или класове кредитори, при условие че други кредитори не са засегнати.

Съдебно утвърждаване на плана за реструктуриране

21. За да се гарантира, че правата на кредиторите не са неоснователно засегнати от план за реструктуриране и в интерес на правната сигурност, план за реструктуриране, който засяга интересите на кредитори, които не са съгласни с него, или предвижда ново финансиране, следва да бъде утвърден от съд, за да стане задължителен.
22. Условията, при които план за реструктуриране може да бъде утвърден от съд, следва да бъдат ясно определени в законодателството на държавите членки и следва да включват най-малко следното:
- а) планът за реструктуриране да е бил приет при условия, които гарантират защитата на законните интереси на кредиторите;
 - б) планът за реструктуриране да е бил съобщен на всички кредитори, които е вероятно да бъдат засегнати от него;
 - в) планът за реструктуриране да не намалява правата на кредиторите, които не са съгласни с него, под размера на това, което разумно би се очаквало те да получат при отсъствието на реструктурирането, ако предприятието на длъжника бъде ликвидирано или продадено като действащо предприятие, в зависимост от случая;
 - г) всяко ново финансиране, предвидено в плана за реструктуриране, да е необходимо за изпълнението на плана и да не засяга несправедливо интересите на кредиторите, които не са съгласни с плана.
23. Държавите членки следва да гарантират, че съдилищата могат да отхвърлят планове за реструктуриране, които очевидно не дават каквато и да било възможност да се предотврати несъстоятелността на длъжника и да се

осигури жизнеспособността на предприятието, например защото не предвиждат ново финансиране, необходимо за продължаването на дейността.

Права на кредиторите

24. На всички кредитори, които могат да бъдат засегнати от плана за реструктуриране, следва да бъде съобщено съдържанието на плана и да бъде дадено правото да отправят възражения и да обжалват плана за реструктуриране. Независимо от това, в интерес на кредиторите, подкрепящи плана, обжалването по принцип не следва да спира изпълнението на плана за реструктуриране.

Последици от плана за реструктуриране

25. Плановите за реструктуриране, приети с единодушие на засегнатите кредитори, следва да са задължителни за всички тези кредитори.
26. Плановите за реструктуриране, които са утвърдени от съд, следва да са задължителни за всеки кредитор, който е засегнат и посочен в плана.

Г. Защита на ново финансиране

27. Ново финансиране, включително нови заеми, продажба на определени активи на длъжника или преобразуване на дълг в капитал, договорено в плана за реструктуриране и утвърдено от съд, не следва да се обявява за нищожен, да бъде унищожено или да е непротивопоставимо като акт, увреждащ всички кредитори.
28. Лицата, осигуряващи ново финансиране като част от план за реструктуриране, който е утвърден от съд, следва да са освободени от гражданска и наказателна отговорност, свързана със съответния процес на реструктуриране.
29. Следва да се предвидят изключения от правилата за защита на ново финансиране за случаите на установена впоследствие измама, свързана с новото финансиране.

IV. ВТОРИ ШАНС ЗА ПРЕДПРИЕМАЧИТЕ

Срокове за опрощаване на задълженията

30. Негативните последици от обявяването на несъстоятелността за предприемачите следва да бъдат ограничени, за да им се предостави втори шанс. На предприемачите следва да бъдат опростени изцяло всички задължения, предмет на несъстоятелността, в срок от не повече от три години, считано от долупосочената дата:
- а) в случай на процедура, завършваща с ликвидацията на активите на длъжника – датата, на която съдът се е произнесъл по молбата за откриване на производство по несъстоятелност;
 - б) в случай на процедура, включваща план за погасяване на задълженията – датата, на която е започнало изпълнението на плана за погасяване.
31. При изтичането на сроковете за опрощаване на задълженията те автоматично следва се опрощават за предприемачите, без да е необходимо по принцип те да подават повторно молба до съда.

32. Пълното опрощаване на задълженията след кратък срок не е подходящо при всички обстоятелства. Ето защо държавите членки следва да имат възможност да оставят в сила или да въведат по-строги разпоредби, които са необходими за:

- а) обезкуражаване на предприемачи, които са действали непочтено или недобросъвестно преди или след откриване на производството по несъстоятелност;
- б) обезкуражаване на предприемачи, които не спазват плана за погасяване или каквото и да е друго задължение с оглед защитата на интересите на кредиторите; или
- в) запазване на препитанието на предприемача и неговото семейство, като му се позволи да задържи определени активи.

33. Държавите могат да изключат определени видове задължения, като например тези, произтичащи от деликтна отговорност, от правилото за пълно опрощаване на задълженията.

V. КОНТРОЛ И ОТЧЕТНОСТ

34. Държавите членки се приканват да приложат принципите, определени в настоящата препоръка, до 14 март 2015 г.

35. Държавите членки се приканват да събират надеждни годишни статистически данни за броя на откритите превантивни процедури за реструктуриране, продължител-

ността на процедурите, информация относно обема на предприятието на съответния длъжник и резултатите от откритите процедури и да предават тази информация на Комисията ежегодно, като това трябва да бъде направено за първи път в срок до 14 март 2015 г.

36. Комисията ще извърши оценка на изпълнението на настоящата препоръка до 14 септември 2015 г. В този контекст Комисията ще оцени въздействието на препоръката върху спасяването на дружествата във финансови затруднения и върху предоставянето на втори шанс на почтените предприемачи, взаимодействието ѝ с други процедури по несъстоятелност в други области, като например сроковете за опрощаване на задължения на физически лица, които не упражняват търговска, стопанска, занаятчийска или професионална дейност, въздействието ѝ върху функционирането на вътрешния пазар и върху средните и малките предприятия и конкурентоспособността на икономиката на Съюза. Комисията ще извърши също така оценка относно това, дали следва да бъдат предложени допълнителни мерки за консолидация и засилване на отразения в настоящата препоръка подход.

Съставено в Брюксел на 12 март 2014 година.

За Комисията
Viviane REDING
Заместник-председател